

Startside>Anlægelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Nationale oplysninger og onlineformularer vedrørende forordning nr. 655/2014

Hvad er det?

Den Europæiske kendelse til sikring af bankindeståender (kontosikringskendelse) gør det muligt for en ret i ét EU-land at **indefryse midler** på en debitors bankkonto i **et andet EU-land**. Proceduren kan kun anvendes i sager, der går på tværs af grænserne, idet den ret, der gennemfører proceduren, eller kreditors bopæl skal være i en anden medlemsstat end den, hvor debitor har sin bankkonto.

Den gør det nemmere at **inddrive gæld** i EU.

Den procedure, der skal følges for at opnå en kontosikringskendelse, er fastsat i **forordning (EU) nr. 655/2014**.

Det er et **alternativ** til de gældende procedurer i hvert EU-land.

Den anvendes fra den 18. januar 2017.

Fordele

Proceduren er **hurtig** og forløber **uden at debitor underrettes** (*ex parte*).

Denne "**overraskelseeffekt**" forhindrer skyldneren i at *flytte, gemme sig* eller *bruge* pengene.

Gælder den i alle EU-lande?

Nej. Forordningen gælder ikke i Danmark og i Det Forenede Kongerige.

Det betyder, at

kreditorer i Danmark og i Det Forenede Kongerige **ikke kan anmode** om en kontosikringskendelse

man **kan ikke få afsagt en kendelse om sikring af indeståender** på en bankkonto i Danmark og i Det Forenede Kongerige.

Hvordan anmoder man om en kendelse?

Anmodningsformularen og yderligere oplysninger kan findes [her](#).

Alle formularerne **kan udfyldes online**.

Husk: Det er *ikke nødvendigt at give detaljerede oplysninger* om den bankkonto, der skal spærres (såsom kontonummer) **hvis du ikke råder over disse oplysninger** – kun **navnet på den bank**, hvor kontoen føres, er påkrævet. Hvis du ikke kender navnet på den bank, hvor kontoen føres, kan du under henvisning til forordningen anmode retten om at undersøge det.

Indholdet af alle formularerne vedrørende kontosikringskendelser er fastsat i **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1823**.

Sidste opdatering: 19/02/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning.

Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Tyskland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De nævnte **domstole** (211 Kb) [de](#) er byretter og delstatsretter.

Når kreditor har fået udstedt et officielt bekræftet dokument, har den ret, i hvis område dokumentet er blevet udarbejdet, den stedlige kompetence til at udstede en kontosikringskendelse.

Kompetenceafgrænsningen med hensyn til domstolenes saglige kompetence foretages i henhold til de almindelige bestemmelser i den tyske domstolsordning og den relevante retsplejelov.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den oplysningsmyndighed, der i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 har kompetence til at indhente kontooplysninger, er forbundsjustitsministeriet (Bundesamt für Justiz).

Bundesamt für Justiz har følgende kontaktoplysninger:

Bundesamt für Justiz

Adenauerallee 99-103

53113 Bonn

Tyskland

Tlf.: +49 228 99 410 40

E-mail: EU-Kontenpfaendung@bfj.bund.de

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Med henblik på at indhente kontooplysninger i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 må forbundsjustitsministeriet (Bundesamt für Justiz) anmode forbundscentralskattestyrelsen (Bundeszentralamt für Steuern) om at indhente følgende oplysninger fra kreditinstitutterne: dato for oprettelse og lukning af en konto og navnet på kontohaveren samt, ved fysiske personer, fødselsdato.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

De nævnte **domstole** (233 Kb) [de](#) er byretter, delstatsretter, overdelstatsretter, arbejdsretter og delstatsarbejdsretter.

Der kan indgives klage over afvisning af en anmodning om udstedelse af en kendelse til sikring af bankindeståender ved den ret, som har afvist anmodningen, eller, hvis den ret, der har afvist anmodningen, er en ret i første instans, ved en ret i en højere instans.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

De nævnte **domstole** (194 Kb) [de](#) er byretter.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

De nævnte **domstole** (194 Kb) [de](#) er byretter.

Til fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse er den byret, som er kompetent i henhold til de almindelige bestemmelser, kompetent som fuldbyrdende ret.

Hvis kendelsen er blevet afsagt af en tysk ret, har denne ret kompetence til fuldbyrdelsen som fuldbyrdende ret.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Midler på konti, som debitor ikke råder over alene i henhold til bankens optegnelser, er ifølge tysk national ret omfattet af udlæg, med forbehold af rettigheder hos de andre personer, som har rådighedsret over midlerne.

Midler på debitors konti, som tredjemand kan råde over i debitors navn, er ifølge tysk national ret omfattet af udlæg over for debitor.

Midler på tredjemands konto, som debitor kan råde over i denne tredjemands navn, er ifølge tysk national ret ikke omfattet af udlæg over for debitor.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Bestemmelserne i tysk national ret angående beløb, der er fritaget fra udlæg, fremgår af § 850k og § 850l i retsplejeloven (Zivilprozessordnung (ZPO)):

Disse bestemmelser er som følger:

»§ 850k Kreditorbeskyttet konto

(1) Foretages der udlæg i indestændet på en debitors kreditorbeskyttede konto, kan debitor indtil kalendermånedens udgang disponere over aktiver svarende til det månedlige fribeløb i henhold til § 850, stk. 1, første punktum, sammenholdt med § 850c, stk. 2a, og i så fald bliver der ikke foretaget udlæg i indestændet. Til indestændet i henhold til første punktum hører også det indestående, som indtil udløb af fristen i henhold til § 835, stk. 4, ikke må udbetales eller reserveres til kreditor. For så vidt som debitor i den pågældende kalendermåned ikke har haft rådighed over indestående svarende til det beløb, der i henhold til første punktum er fritaget fra udlæg, bliver dette indestående i den følgende kalendermåned i tillæg til det indestående, der er beskyttet i henhold til første punktum, ikke gjort til genstand for udlæg. Første til tredje punktum gælder tilsvarende, hvis der er gjort udlæg i indestændet på en girokonto tilhørende debitor, hvis kontoen inden for fire uger efter forkyndelsen om udlægskendelse over for medskyldneren er blevet omdannet til en kreditorbeskyttet konto.

(2) Udlægget i indestændet gælder desuden under betingelse af, at følgende beløb ved forhøjelsen af fribeløbet i henhold til stk. 1 ikke er omfattet af udlæg:

1. de beløb, der i henhold til § 850c, stk. 1, andet punktum, sammenholdt med § 850c, stk. 2a, første punktum, er fritaget fra udlæg, såfremt

a) debitor forsørger en eller flere personer på grund af en lovmæssig forpligtelse, eller

b) debitor modtager pengeydelse i henhold til anden eller tolvte bog i socialloven (Sozialgesetzbuch) for personer, som debitor lever sammen med i henhold til § 7, stk. 3, i anden bog i socialloven eller i henhold til § 19, § 20, § 36, første punktum, eller § 43 i tolvte bog i socialloven, som debitor i henhold til lovens bestemmelser ikke er forpligtet til at forsørge

2. engangspengeydelse i henhold til § 54, stk. 2, i første bog i socialloven og pengeydelse til kompensation for en større belastning som følge af en fysisk eller helbredsmæssig skade i henhold til § 54, stk. 3, nr. 3, i første bog i socialloven

3. børneydelse eller andre pengeydelse til børn, medmindre der foretages udlæg som følge af et krav om underholdsbetalinger til et barn, som ydelserne er tildelt til, eller som er blevet taget i betragtning ved tildelingen af ydelserne.

For beløbene i henhold til første punktum gælder stk. 1, tredje punktum, tilsvarende.

(3) I stedet for de beløb, der i henhold til stk. 1 og stk. 2, første punktum, nr. 1, er fritaget for udlæg, træder det beløb, som af den fuldbyrdende ret lades tilbage i udlægskendelsen, når der foretages udlæg i indestændet på grundlag af de krav, der fremgår af § 850d.

(4) Den fuldbyrdende ret kan efter anmodning fastsætte et beløb, der afviger fra stk. 1, andet punktum, nr. 1, og stk. 3. Tilsvarende finder § 850a, § 850b, § 850c, § 850d, stk. 1 og 2, § 850e, § 850f, § 850g og § 850i samt § 851c og § 851d i denne lov samt § 54, stk. 2, stk. 3, nr. 1, 2 og 3, stk. 4 og 5, i første bog i socialloven, § 17, stk. 1, andet punktum, i tolvte bog i socialloven og § 76 i indkomstskatteloven (Einkommenssteuergesetz) anvendelse. Derudover har den fuldbyrdende ret kompetence til at udstede de påbud, der nævnes i § 732, stk. 2.

(5) Kreditinstituttet har pligt til at betale debitor ud af det indestående, som ikke er omfattet af udlæg i henhold til stk. 1 og 3, inden for rammerne af det kontraktuelt aftalte. Dette gælder kun for de beløb, der ikke er omfattet af udlæg i henhold til stk. 2, såfremt debitor dokumenterer med en attest fra arbejdsgiveren, Familienkasse (familieydelseskassen), den sociale sikringsinstitution eller en egnet person eller institution i henhold til § 305, stk. 1, nr. 1, i loven om insolvens (Insolvenzordnung), at det indestående ikke er omfattet af udlægget. Kreditinstituttets ydelse til debitor har frigørende virkning, når urigtigheden ved en attest i henhold til andet punktum hverken er kreditinstituttet bekendt eller ubekendt som følge af grov uagtsomhed. Kan debitor ikke fremlægge dokumentationen i henhold til andet punktum, påhviler det den fuldbyrdende ret efter anmodning at fastsætte de beløb, der fremgår af stk. 2. Første til fjerde punktum gælder også ved en sikkerhedsstillelse.

(6) Hvis der indsættes en pengeydelse i henhold til socialloven eller en børneydelse på en kreditorbeskyttet konto, må kreditinstituttet kun modregne det krav, som opstår ved indsættelsen, i et tidsrum på 14 dage efter indsættelsen i krav, som tilkommer kreditinstituttet inden for dette tidsrum som gebyr for kontoførelse eller som følge af den berettigedes dispositioner på kontoen. Op til grænsen for det derefter resterende beløb er kreditinstituttet inden for 14 dage efter, at beløbet er blevet indsat, ikke berettiget til at afvise at gennemføre betalingstransaktioner på grund af manglende dækning, hvis den berettigede dokumenterer, eller kreditinstituttet i øvrigt er bekendt med, at det indsatte beløb er en pengeydelse i henhold til socialloven eller en børneydelse. Kreditinstituttets gebyr for kontoførelse kan også modregnes i beløb i henhold til stk. 1 til 4.

(7) I en aftale, der ligger til grund for førelsen af en girokonto, kan kunden, hvis denne er en fysisk person, eller kundens juridiske repræsentant og kreditinstituttet fastlægge, at girokontoen føres som en kreditorbeskyttet konto. Kunden kan til hver en tid forlange, at kreditinstituttet fører kundens girokonto som en kreditorbeskyttet konto. Hvis der allerede er blevet foretaget udlæg i indestændet på en girokonto, kan debitor forlange, at kontoen føres som kreditorbeskyttet konto fra og med den fjerde bankdag, efter at kravet er blevet fremsat.

(8) En person må kun have én kreditorbeskyttet konto. Ved aftalens indgåelse skal kunden over for kreditinstituttet erklære på tro og love, at kunden ikke har en yderligere kreditorbeskyttet konto. Kreditinstituttet har lov til at oplyse til kreditoplysningsbureauer, at det fører en kreditorbeskyttet konto for kunden. Kreditoplysningsbureauerne må kun anvende denne oplysning til at informere kreditinstitutter om, hvorvidt den pågældende person har en kreditorbeskyttet konto, efter anmodning og med det formål at kontrollere, om erklæringen på tro og love i henhold til andet punktum er korrekt. Indsamling, behandling og anvendelse med et andet formål end det, der er nævnt i fjerde punktum, er ikke tilladt, selv om den pågældende person har givet sit samtykke.

(9) Hvis en debitor i modstrid med stk. 8, første punktum, har flere girokonti som kreditorbeskyttede konti, påbyder den fuldbyrdende ret efter anmodning fra en kreditor, at debitoren kun beholder den girokonto som kreditorbeskyttet konto, der i anmodningen udpeges af kreditoren. Kreditor skal underbygge forudsætningerne i henhold til første punktum ved at fremlægge støttende erklæringer fra skyldnere, som er tredjeparter. Debitor høres ikke. Afgørelsen skal forkyndes over for alle skyldnere, som er tredjeparter. Med forkyndelsen af afgørelsen over for de kreditinstitutter, hvis girokonti ikke er fastsat som kreditorbeskyttede konti, bortfalder virkningerne i henhold til stk. 1 til 6.

§ 850l Afgørelse om fritagelse for udlæg i indestænder på den kreditorbeskyttede konto

Efter anmodning fra debitor kan den fuldbyrdende ret bestemme, at indestændet på den kreditorbeskyttede konto ikke er genstand for udlæg i op til 12 måneder, hvis debitor dokumenterer, at der i de seneste seks måneder inden anmodningen helt overvejende alene er indgået beløb, der er fritaget fra udlæg, og debitor kan sandsynliggøre, at der også i de kommende 12 måneder helt overvejende alene vil indgå beløb, der er fritaget fra udlæg. Afgørelsen kan nægtes, hvis kreditors overvejende interesser strider imod den. Den kan ophæves på anmodning fra en kreditor, hvis forudsætningerne for den ikke længere foreligger, eller afgørelsen er i modstrid med denne kreditors overvejende interesser.«

De beløb, der henvises til i § 850k, stk. 1, første punktum, i henhold til § 850c, stk. 1, første punktum, sammenholdt med § 850c, stk. 2a, i retsplejeloven (Zivilprozessordnung) fremgår aktuelt af bekendtgørelsen om fribeløb ved udlæg (Pfundungsfreigrenzenbekanntmachung) 2015 af 27. april 2015, som er vedlagt denne meddelelse som [bilag \(114 Kb\)](#)^{de}, og denne henvises der til i denne forbindelse.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

I henhold til tysk national ret må bankerne ikke opkræve gebyrer for at gennemføre tilsvarende nationale kendelser af samme værdi eller for at give kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

De udgifter, der skal opkræves af de domstole, der er involverede i behandlingen eller fuldbyrdelsen af en kendelse om kontosikring i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, fremgår af loven om retsudgifter (Gerichtskostengesetz) og loven om retsudgifter i familiesager (Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen). De nævnte love kan læses og downloades gratis på http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf og <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

For en samlet fremstilling af de udgifter, der gør sig gældende i henhold til de ovenfor nævnte love, henvises til svaret på artikel 50, stk. 1, litra n.

De udgifter, der skal opkræves af stævningsmænd, der er involverede i behandlingen eller fuldbyrdelsen af en kendelse om kontosikring i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, fremgår af loven om retsudgifter (Gerichtskostengesetz). Den nævnte lov kan læses og downloades gratis på <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

For forkyndelsen af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, der træffes i Tyskland, over for en bank, opkræves betaling, for så vidt forkyndelsen skal ske ved en stævningsmand i Tyskland. Hvis stævningsmanden foretager forkyndelsen personligt, opkræves der i henhold til nr. 100 i gebyrfortegnelsen til stævningsmandsgebyrloven (KV GvKostG) et gebyr på 10,00 EUR samt et transportgebyr i forhold til den afstand, som stævningsmanden har tilbagelagt, som udgør 3,25 EUR ved en afstand på op til 10 km, 6,50 EUR ved en afstand på mere end 10 km og op til 20 km, 9,75 EUR ved en afstand på mere end 20 km og op til 30 km, 13,00 EUR ved en afstand på mere end 30 km og op til 40 km og 16,25 EUR ved en afstand på over 40 km (nr. 711 i KV GvKostG). Hvis stævningsmanden foretager forkyndelsen på en anden måde, opkræves et gebyr på 3,00 EUR (nr. 101 i KV GvKostG). Postgebyrer for forkyndelser pr. post med forkyndelsesattest skal opkræves i fuldt omfang (nr. 701 i KV GvKostG). Ved alle gebyrer opkræves et fast beløb for yderligere kontantudlæg pr. opgave på 20% af de gebyrer, der skal opkræves, dog mindst 3,00 EUR og højst 10,00 EUR (nr. 716 i KV GvKostG).

Dette gælder tilsvarende, hvis den ret, som har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender i Tyskland, forkynder debitor kendelsen på kreditors foranledning og i den forbindelse inddrager en stævningsmand.

For oplysningsmyndighedens arbejde i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves intet gebyr uanset den nærmere redegørelse i svaret til artikel 50, stk. 1, litra n, om forhøjelse af de pligtige retsgebyrer i proceduren til opnåelse af en kendelse om kontosikring i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rangordenen af udlæg i kontoindeståender, som foretages på grundlag af afgørelser i henhold til national ret, som er ligeværdige med kendelser i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, afgøres af tidspunktet for, hvornår de forkyndes over for banken, idet tidligere udlæg har forrang frem for senere udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

For retsmidler i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 655/2014 er følgende [domstole \(233 Kb\)](#)^{de} kompetente.

De nævnte domstole er byretter, delstatsretter, overdelstatsretter, arbejdsretter og delstatsarbejdsretter.

For retsmidler i henhold til artikel 34, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 655/2014 er følgende [domstole \(194 Kb\)](#)^{de} kompetente.

De nævnte domstole er byretter.

For retsmidler i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 655/2014 har den ret kompetence, som har truffet kontosikringskendelsen.

For debtors retsmidler i henhold til artikel 34, stk. 1 eller 2, i forordning (EU) nr. 655/2014 har den byret kompetence i henhold til de almindelige bestemmelser, som fungerer som fuldbyrdende ret.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

For klager i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 655/2014 har de følgende [retter \(233 Kb\)](#)^{de} kompetence.

De nævnte domstole er byretter, delstatsretter, overdelstatsretter, arbejdsretter og delstatsarbejdsretter.

Klager i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 655/2014 over afgørelser om retsmidler kan indgives ved den ret, der har truffet afgørelsen om retsmidlet eller, såfremt den ret, som har truffet afgørelsen om retsmidlet, er en ret i første instans, ved den ret, der er i en højere instans end den første.

Klagen skal indgives inden for en tidsfrist på en måned.

Fristen regnes fra forkyndelsen til modtageren af den afgørelse, som klagen indgives imod.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I proceduren i henhold til artikel 5, litra a, i forordning (EU) nr. 655/2014:

Gebyrets størrelse fastlægges hhv. på grundlag af kravets værdi og den relevante gebyrsats ved hjælp af de beregningsmetoder, der fremgår af § 34 i loven om retsudgifter (Gerichtskostengesetz (GKG)) og § 28 i loven om retsudgifter i familiesager (Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen (FamGKG)).

a) For proceduren til opnåelse af den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender i henhold til artikel 5, litra a, i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves der principielt i henhold til nr. 1410 i gebyrfortegnelsen til loven om retsudgifter (KV GKG) et gebyr med en gebyrsats på 1,5. I bestemte tilfælde, hvor arbejdsbyrden for retten er reduceret, falder gebyrsatsen til 1,0 (nr. 1411 i KV GKG). Hvis der udstedes en kendelse i henhold til § 91a eller § 269, stk. 3, tredje punktum, i retsplejeloven (Zivilprozessordnung (ZPO)), stiger gebyrsatsen principielt til 3,0 (nr. 1412 i KV GKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. For forkyndelser med forkyndelsesattest, anbefalet brev med afleveringsattest eller med stævningspersoner opkræves et gebyr på 3,50 EUR, hvis der i en instans forekommer flere end 10 forkyndelser eller der sker forkyndelse på kreditors foranledning (nr. 9002 i KV GvKostG).

I proceduren i forbindelse med klagen opkræves et gebyr med en gebyrsats på 1,5 (nr. 1430 i KV GKG) Hvis hele proceduren afsluttes ved, at klagen trækkes tilbage, falder gebyrsatsen til 1,0 (nr. 1431 i KV GKG).

Kravets værdi fastsættes af retten efter dennes skøn (§ 53 i GKG sammenholdt med § 3 i ZPO).

Gebyret forfalder til betaling, så snart anmodningen om en europæisk kendelse til sikring af kontoindeståender eller klagen er modtaget af retten (§ 6 i GKG).

b) Hvis en byret træffer afgørelse som familieret i første instans, bliver der almindeligvis opkrævet et gebyr for proceduren med en gebyrsats på 1,5 i henhold til nr. 1420 i gebyrfortegnelsen til loven om retsudgifter i familiesager (KV FamGKG). Hvis hele proceduren afsluttes uden endelig afgørelse, falder gebyrsatsen til 0,5 (nr. 1421 i KV FamGKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. For forkyndelser med forkyndelsesattest, anbefalet brev med afleveringsattest eller foretaget ved stævningspersoner opkræves et gebyr på 3,50 EUR, hvis der i en instans forekommer flere end 10 forkyndelser, eller der sker forkyndelse på kreditors foranledning (nr. 2002 i KV FamGKG).

I proceduren i forbindelse med klagen opkræves et gebyr med en gebyrsats på 2,0 (nr. 1422 i KV FamGKG). Hvis hele proceduren afsluttes med, at klagen trækkes tilbage, inden skriftstykket til begrundelse af klagen er modtaget af retten, falder gebyrsatsen til 0,5 (nr. 1423 i KV FamGKG). I øvrige tilfælde, hvor proceduren afsluttes uden en endelig afgørelse, er gebyrsatsen 1,0 (nr. 1424 i KV FamGKG).

Kravets værdi skal i hver sag fastsættes efter et rimeligt skøn (§ 42, stk. 1, FamGKG).

Gebyret forfalder til betaling, så snart der er truffet en ubetinget afgørelse om udgifterne, eller proceduren i øvrigt er blevet afsluttet (§ 11 i FamGKG).

c) Hvis en arbejdsret træffer afgørelse i første instans, opkræves der almindeligvis et gebyr for proceduren med en gebyrsats på 0,4 (nr. 8310 i KV GKG).

Hvis der træffes en kendelse i henhold til § 91a eller § 269, stk. 3, tredje punktum, i retsplejeloven (Zivilprozessordnung (ZPO)), stiger gebyrsatsen principielt til 2,0 (nr. 8311 i KV GKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. For forkyndelser med forkyndelsesattest, anbefalet brev med afleveringsattest eller foretaget ved stævningspersoner opkræves et gebyr på 3,50 EUR, hvis der i en instans forekommer flere end 10 forkyndelser, eller der sker forkyndelse på kreditors foranledning (nr. 9002 i KV GKG).

I proceduren i forbindelse med klagen opkræves et gebyr med en gebyrsats på 1,2 (nr. 8330 i KV GKG). Hvis hele proceduren afsluttes ved, at klagen trækkes tilbage, falder gebyrsatsen til 0,8 (nr. 8331 i KV GKG).

Kravets værdi fastsættes af retten efter dennes skøn (§ 53 i GKG sammenholdt med § 3 i ZPO).

Gebyret forfalder til betaling, så snart der er truffet en ubetinget afgørelse om udgifterne, eller proceduren i øvrigt er blevet afsluttet (§ 9 i GKG).

I procedurer i henhold til artikel 5, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014 samt i alle sager om anmodning om begrænsning eller afslutning af fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse:

I proceduren om opnåelse af en kontosikringskendelse i henhold til artikel 5, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves et gebyr på 20 EUR (nr. 2111 i KV GKG). Fremsættes der i proceduren en anmodning om indhentning af kontooplysninger, øges gebyret til 33 EUR (nr. 2112 i KV GKG).

Gebyret for proceduren dækker også iværksættelsen af et retsmiddel for debitor i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på at tilbagekalde eller ændre den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender.

For anmodninger om afslutning eller begrænsning af tvangsfuldbyrdelse opkræves et gebyr på 30 EUR (nr. 2119 i KV GKG).

For klager, der forkastes eller tilbagevises, opkræves et gebyr på 30 EUR (nr. 2121 i KV GKG). Hvis klagen kun forkastes eller afvises delvist, har retten skønsmæssigt til at sænke gebyret til det halve eller beslutte, at der ikke opkræves et gebyr.

Gebyret forfalder til betaling, så snart anmodningen om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender eller om afslutning eller begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen eller klagen er modtaget af retten (§ 6 i GKG).

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Skriftstykker, der i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014 stiles til en ret eller en kompetent myndighed, må ikke være forfattet på andre sprog end tysk.

Sidste opdatering: 04/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Irland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Artikel 50, stk. 1, litra a): Navne og kontaktoplysninger på de retter, der er udpeget som kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse, jf. artikel 6, stk. 4:

Officielt bekræftede dokumenter er ukendte i irsk ret, og bestemmelsen finder derfor ikke anvendelse i Irland.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

I Irland er det:

Minister for Justice and Equality,

Bishop's Square,

Redmond's Hill,

Dublin 2,

Irland

✉ EAP0IA@justice.ie

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

I Irland finder artikel 14, stk. 5, anvendelse, dvs. der gælder en forpligtelse for alle banker i Irland til på anmodning fra oplysningsmyndigheden at oplyse, om debitor har en konto hos dem.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Følgende gælder i Irland:

når det er District Court, der er kompetent til at udstede kontosikringskendelsen, skal et afslag herpå indbringes for den Circuit Court, i hvis retskreds kendelsen kunne være blevet udstedt

når det er Circuit Court, der er kompetent til at udstede kontosikringskendelsen, skal et afslag herpå indbringes for High Court

når det er High Court, der er kompetent til at udstede kontosikringskendelsen, skal et afslag herpå indbringes for Court of Appeal (det bemærkes dog, at Supreme Court i overensstemmelse med bestemmelserne i den irske forfatning har kompetence til at efterprøve en afgørelse, der er truffet af High Court, hvis ekstraordinære omstændigheder tilsiger det. Det er en betingelse for Supreme Court's kompetence, at den pågældende afgørelse vedrører et grundlæggende samfundsspørgsmål (*matter of general public importance*), og/eller at hensynet til rettens pleje kræver det).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

I Irland er det:

Minister for Justice and Equality,
Bishop's Square,
Redmond's Hill,
Dublin 2,
Irland
EAPOCA@justice.ie

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

I Irland er det:

Minister for Justice and Equality,
Bishop's Square,
Redmond's Hill,
Dublin 2,
Irland
EAPOCA@justice.ie

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Spørgsmålet om, i hvilket omfang fælles konti og forvaltningskonti kan sikres efter irsk ret, afhænger af sagens nærmere omstændigheder. For så vidt angår fælles konti er hovedreglen, at en Mareva-kendelse (*Mareva type injunction*), der er afsagt i relation til en sagsøgt alene, ikke bør hindre en indehaver af en fælles konto i at hæve penge på kontoen, medmindre det modsatte udtrykkeligt er anført i kendelsen.

For så vidt angår forvaltningskonti, hvor tredjemand på vegne af en sagsøgt råder over midler på en forvaltningskonto, kan sådanne midler være omfattet af en Mareva-kendelse, der er afsagt i relation til sagsøgte, fordi vedkommende er den retmæssige eller rentenydende ejer (*equitable or beneficial owner*) af disse midler.

En indehaver af en fælles konto eller en forvaltningskonto, der er genstand for en sådan kendelse, kan fremsætte en begæring for den relevante ret med henblik på at få ændret indholdet af kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

I en tilsvarende national sag tager retten stilling til, hvilket beløb der skal være til overs til debitor under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder. En eventuel anmodning fremsættes af debitor, og der er ingen regler for, hvilket beløb der skal stå til rådighed.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Bankerne opkræver ikke gebyr for gennemførelse af kendelser i tilsvarende nationale sager. Såfremt der anmodes om kontooplysninger, er der ikke noget til hinder for, at bankerne kan opkræve et gebyr for sådanne oplysninger. Som udgangspunkt skal kreditor dække bankens omkostninger, selv om debitor i sidste ende kan blive pålagt at afholde dem.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Der er ikke planer om indførelse af et administrationsgebyr til fordel for de kompetente myndigheder. Personlig forkyndelse af dokumenter udløser imidlertid betaling af et gebyr på mellem 100 og 200 euro afhængig af, hvor vanskeligt det er at foretage forkyndelsen.

NB: Forkyndelsen vil i givet fald blive foretaget af en privat virksomhed, og der foreligger ikke nogen skala for deres gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Tilsvarende kendelser efter irsk lovgivning, såsom Mareva-kendelser, er ikke tildelt nogen rang, eftersom kreditor ikke indrømmes nogen prioritetsstilling i de omhandlede midler.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Følgende gælder i Irland:

For så vidt angår artikel 33, stk. 1, forholder det sig således, at det er den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, der har kompetence til at fastsætte et retsmiddel, som efter omstændighederne kan være District Court, Circuit Court eller High Court*.

For så vidt angår artikel 34, stk. 1, og 34, stk. 2, er den kompetente ret den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, hvis den blev udstedt i Irland, High Court, hvis kontosikringskendelsen blev udstedt i en anden medlemsstat*.

*High Court,
Four Courts,
Dublin 7.

HighCourtCentralOffice@courts.ie

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

I Irland kan afgørelser, der er truffet i henhold til artikel 33, 34 og 35, appelleres efter følgende regler –

hvis afgørelsen blev truffet af District Court, kan appel iværksættes for den Circuit Court, i hvis retskreds kontosikringskendelsen blev udstedt, inden 14 dage efter den dato, hvorpå den anfægtede afgørelse blev truffet (kun for så vidt angår artikel 35, stk. 1, og 35, stk. 3). <http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument>

hvis afgørelsen blev truffet af Circuit Court, kan appel iværksættes for High Court inden 10 dage efter den dato, hvorpå den anfægtede dom eller kendelse blev afsagt i et åbent retsmøde (kun for så vidt angår artikel 35, stk. 1, og 35, stk. 3). <http://www.courts.ie/rules.nsf/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument>

hvis afgørelsen blev truffet af High Court, kan appel iværksættes for Court of Appeal inden 28 dage efter kendelsens afsigelse. (Det bemærkes dog, at Supreme Court i overensstemmelse med bestemmelserne i den irske forfatning har kompetence til at efterprøve en afgørelse, der er truffet af High Court, hvis ekstraordinære omstændigheder tilsiger det. Det er en betingelse for Supreme Court's kompetence, at den pågældende afgørelse vedrører et grundlæggende samfundsspørgsmål, og/eller at hensynet til rettens pleje kræver det). <http://www.courts.ie/rules.nsf/8652fb610b0b37a980256db700399507f6805f0acd71dd40f80256f900064bdeb?OpenDocument>

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan retsafgifterne for at få afsagt en kontosikringskendelse eller for at anfægte en sådan beløbe sig til mellem 80 og 200 euro. Nærmere oplysninger herom kan findes her:

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/491/> (SI 491/2014)
<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/492/> (SI 492/2014)
<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/22/> (SI 22/2014)

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ingen (i Irland accepteres kun irsk og engelsk).

Sidste opdatering: 01/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Grækenland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Byretter og førsteinstansretter.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Finansministeriets register over bankkonti og betalingskonti.

Generalsekretariatet for IT-systemer, finansministeriet, e-mail: gen-gramm@gsis.gr, tél. 0030-210 4802000, 0030-210 4803284, 0030-210 4803267.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Finansministeriets register over bankkonti og betalingskonti blev oprettet med henblik på at fremsende myndigheders, tjenesters, forvaltningsorganers og andre organers anmodninger om oplysninger til de forskellige pengeinstitutter. Disse anmodninger sendes som sikker e-post via en tredjepart (TEIRESIAS) til kreditinstitutterne, der sender deres svar med de relevante oplysninger om de omhandlede konti via samme kanal [artikel 14, stk. 5, litra a)].

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Byrettens afslag kan indbringes for førsteinstansretten, der er beklædt med en enkelt dommer, og dennes afslag kan indbringes for appelretten (*Efeteio*).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der har kompetence til at foretage fremsendelsen, er førsteinstansretten (*Protodikeio*). Fogederne har til opgave at modtage og forkynde kontosikringskendelsen og andre dokumenter.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Fogederne.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Kun fælles konti kan være genstand for en kontosikringskendelse, ikke forvaltningskonti. Ingen yderligere betingelser gælder for sikring af fælles konti.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Artikel 982, stk. 2, i den civile retsplejelov bestemmer, at der ikke kan gøres udlæg i bl.a. underholdsbidrag, løn, pensioner og sociale sikringsydelse. Der er ingen link til den civile retsplejelov på internettet. Disse beløb er undtaget fra udlæg, uden at debitor behøver at anmode herom.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Der er ingen specifikke bestemmelser vedrørende betaling af omkostninger og gebyrer i forbindelse med indefrysning af midler, udlæg i indeståender på bankkonti eller afgivelse af oplysninger vedrørende bankkonti. Sammenslutningen af græske banker er imidlertid af den opfattelse, at pengeinstitutterne har ret til at opkræve gebyrer, hvilket udtrykkeligt er fastsat i artikel 30a og 30b i lov om inddrivelse af offentlige indtægter (KEDE — lovdekret nr. 356/1974, som ændret, og som i øjeblikket er gældende).

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Den uafhængige myndighed, der har ansvaret for de offentlige indtægter, og som deltager i behandlingen af kontosikringskendelser, opkræver ingen gebyr. Når fogederne fuldbyrder en sådan kendelse, opkræver de et beløb herfor direkte hos kreditor. Der er ingen link på internettet til fogedernes takster.

Finansministeriet opkræver ingen gebyrer for levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Den europæiske kontosikringskendelse ligestilles med en tilsvarende foranstaltning efter national lovgivning. Tilsvarende kendelser er ikke tildelt nogen forrang efter national lovgivning.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har kompetence til at behandle en klage, er den, der afsagde den europæiske kontosikringskendelse, dvs. byretten for så vidt angår de sager, der henhører under dennes kompetence, og førsteinstansretten i alle andre sager. For så vidt angår de i artikel 34, stk. 1 og 2, omhandlede retsmidler er byretten kompetent i sager, hvis værdi ikke overstiger 20 000 EUR. Den kompetente ret i sager, hvis værdi overstiger 20 000 EUR, er førsteinstansretten.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Afgørelser, der træffes af byretten, kan indbringes for førsteinstansretten, der er beklædt med en enkelt dommer, og dennes afgørelser kan indbringes for appelretten (*Efeteio*). En sådan appel skal iværksættes inden 30 dage efter, at afgørelsen er blevet forkyndt for debitor.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifterne svarer til ca. 4 promille af kravet. Dette gælder også i sager, der er anlagt med det formål at få afsagt en kontosikringskendelse, og i appelsager.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Dokumenterne accepteres kun på græsk.

Sidste opdatering: 17/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Kroatien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De retter, der er udpeget som kompetente til at udstede en kontosikringskendelse, jf. forordningens artikel 6, stk. 4, er de kroatiske domstole med kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, i overensstemmelse med lov om domstole (*Zakon o sudovima*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens lovtidende) nr. 28/13, 33/15, 82/15 og 82/16) og den civile retsplejelov (*Zakon o parničnom postupku*) (NN nr. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013 og 89/2014 ("ZPP")) og andre særlige regler. I Kroatien drejer det sig om byretterne (*općinski sudovi*; sing. *općinski sud*) og handelsretterne (*trgovački sudovi*, sing. *trgovački sud*), hvor sagerne afgøres i første instans.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger, jf. forordningens artikel 14, er:

Finansagenturet (*Financijska agencija*)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Kroatien

Gratis tf. nr: +385 0 800 0080

E-mailadresse: info@fina.hr

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

De kontooplysninger, der er beskrevet i forordningens artikel 14, stk. 5, indhentes ved, at oplysningsmyndigheden får adgang til relevante oplysninger, hvis offentlige myndigheder eller forvaltninger har disse oplysninger i registre e.l. (forordningens artikel 14, stk. 5).

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, der har kompetence til at afgøre en klage i henhold til forordningens artikel 21, som en kreditor har indgivet ved en ret i første instans for at få prøvet en afgørelse, hvorved hans anmodning om en kontosikringskendelse er blevet helt eller delvist afslået, er den højere domstol, der havde kompetence til at afgøre en klage over afvisning af et forslag om sikkerhedsstillelse (en distriktsret (*županijski sud*) eller Kroatiens handelsappellret (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) – artikel 34a og 34c ZPP, jf. artikel 21, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse (*Ovršni zakon – OZ*)) – link: <https://narodne-novine.nn.hr/>.

Hvis en anmodning om en kontosikringskendelse afslås helt eller delvist af en byret, vil kreditor derfor indgive en klage til distriktsretten gennem byretten, hvorimod kreditor i forbindelse med en afgørelse truffet af en handelsret skal klage over den til handelsappellretten gennem den relevante handelsret.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at modtage, fremsende og forkynde kontosikringskendelser og andre dokumenter i henhold til forordningens artikel 4, stk. 14, er:

Zagreb civile byret (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelser i henhold til forordningens kapitel 3, er:

Finansagenturet (FINA)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Kroatien

Gratis tf. nr: +385 0 800 0080

E-mailadresse: info@fina.hr

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

En betalingskonto, som forvaltes af en betalingstjenesteudbyder på vegne af en eller flere brugere af betalingstjenester, og som bruges til at udføre betalingstransaktioner, kan sikres fuldt ud.

Midler på en forvaltningskonto kan ikke sikres, hvis det er forbudt i henhold til lovgivningen.

I henhold til artikel 42 i lov om forbrugeres konkurs (*Zakon o stečaju potrošača*) ([LN nr. 100/15](#) – "ZSP") er kurator forpligtet til at åbne en særskilt anfordringskonto i et pengeinstitut for hver enkelt forbruger, for hvem der er indledt konkursbehandling ved domstolskendelse.

Dette er en anfordringskonto, som kurator i sager om forbrugeres konkurs åbner i et pengeinstitut i sit eget navn på vegne af den pågældende forbruger.

Kurator må kun bruge denne konto til at modtage og foretage betalinger relateret til behandling og salg af den pågældende forbrugers konkursbo, og kurator skal holde sine egne aktiver og disse betalinger til kontoen adskilt.

Ifølge artikel 42, stk. 4, i ZSP må midler på den særskilte konto ikke gøres til genstand for fuldbyrdelse i forhold til kurator, og i tilfælde af kurators konkurs eller død må disse midler ikke indgå i dennes konkurs- eller dødsbo.

I lyset af at kurator fungerer som en forbrugers repræsentant ved en konkurs, kan denne konto anses som en forvaltningskonto, som indeholder midler tilhørende både kurator og en eller flere forbrugere, der er indledt konkursbehandling mod, men midlerne tilhørende en forbruger, som repræsenteres af kuratoren, må ikke gøres til genstand for fuldbyrdelse eller kontosikring, hvis der indledes en retssag mod kurator.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

De beløb, der ikke kan gøres udlæg i, jf. forordningens artikel 31, er angivet i artikel 172 i OZ (fritagelse for fuldbyrdelse) og artikel 173 i OZ (begrænsning af fuldbyrdelse).

Hvis debitor modtager vederlag og godtgørelser som omhandlet i artikel 172 i OZ, der er fritaget fra fuldbyrdelse, eller beløb, der er omhandlet i artikel 173 i OZ (begrænsning af fuldbyrdelse), skal han/hun underrette FINA herom i overensstemmelse med artikel 212 i OZ.

Links til lov om fuldbyrdelse (NN nr. 112/12, 25/13, 93/14 og 55/16):

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_10_112_2421.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_25_405.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_07_93_1877.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_06_55_1440.html

I henhold til 173 OZ er følgende beløb fritaget fra fuldbyrdelse:

- 1) Hvis den pågældende debtors løn kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, er et beløb svarende til to tredjedele af den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien fritaget fra sikring. Hvis tvangsfuldbyrdelsen sker for at inddrive et krav om underholdsbidrag eller et krav om erstatning for skade forårsaget af svækket helbred eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt om erstatning for tab af underhold, fordi betaleren er afgået ved døden, er beløbet halvdelen af den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien, undtagen hvis tvangsfuldbyrdelsen sker for at inddrive skyldige børnepenge. I sådanne tilfælde er det kun en fjerdedel af den gennemsnitlige nettoløn pr. person ansat af juridiske personer i Kroatien i det foregående år, der er undtaget fra sikring.
- 2) Hvis debitor har en lavere løn end den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien, er to tredjedele af lønnen undtaget fra sikring. Hvis tvangsfuldbyrdelsen sker for at inddrive et krav om underholdsbidrag eller et krav om erstatning for skade forårsaget af svækket helbred eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt om erstatning for tab af underhold, fordi betaleren er afgået ved døden, er beløbet halvdelen af debtors nettoløn.
- 3) "Gennemsnitlig nettoløn" i bestemmelsens stk. 1 er det gennemsnitlige beløb, der betales som en månedlig nettoløn pr. person ansat af juridiske personer i Kroatien i perioden mellem januar og august i indeværende år, hvilket skal afgøres af det kroatiske statistiske bureau (*Državni zavod za statistiku*) og offentliggøres i NN senest den 31. december det pågældende år. Dette beløb gælder da i det efterfølgende år.
- 4) Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for fuldbyrdelse, når der kan gøres udlæg i godtgørelse, der betales i stedet for løn, godtgørelse for nedsat arbejdstid, godtgørelse for nedsat løn, pension, løn til militært personel og ansatte i reserven, mens de er i militærtjeneste, samt anden regelmæssig økonomisk godtgørelse, der betales til civil og militært personale, bortset fra de indtægter, der er angivet i bestemmelsens stk. 5 og 6.

5) Fuldbydelse ved udlæg i indkomst, der modtages af handicappede som handicapydelse og plejeydelse kan kun ske for at inddrive et krav om underhaltsbidrag eller et krav om erstatning for skade forårsaget af svækket helbred eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt om erstatning for tab af underhold, fordi betaleren er afgået ved døden, hvor beløbet udgør halvdelen af sådan indkomst.

6) Fuldbydelse ved udlæg i indtægter modtaget i henhold til en aftale om livslangt underhold og en aftale om livslang betaling af årsydelse samt indtægter fra en livsforsikring må kun ske for den del af indkomsten, der overstiger det grundbeløb, der bruges i beregningen af underhaltsbeløbet.

7) Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også, hvis fuldbydelsen sker for indkomst, der ikke stammer fra løn, pension eller indtægter fra selvstændig handels- og håndværksvirksomhed, liberale erhverv, landbrug og skovbrug, ejendom og ejendomsrettigheder, kapital eller forsikring ("anden indkomst" underlagt særskilte regler), hvis debitor kan bevise i form af et officielt dokument, at denne indkomst er dennes eneste faste kontantindkomst.

Den gennemsnitlige månedsløn for ansatte hos juridiske personer i Kroatien i perioden januar til august 2016 var 5 664 HRK (https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_11_102_2187.html).

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

FINA og bankerne er berettiget til at opkræve et gebyr for gennemførelse af kontosikringskendelser samt gennemførelse af fuldbydelse og sikkerhed med hensyn til indeståender på konti i overensstemmelse med reglerne om typen og størrelsen af gebyrerne for de opgaver, der er fastlagt i lov om fuldbydelse af pengekrav (NN nr. 105/10, 124/11, 52/12 og 6/13 ("reglerne")) – links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_105_2831.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_11_124_2491.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_05_52_1278.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_01_6_90.html

I henhold til reglernes artikel 6 skal gebyret betales af debitor.

Reglerne fastsætter gebyret for udførelse af de opgaver, der er beskrevet i lov om fuldbydelse af pengekrav (NN nr. 91/10 og 112/12).

Reglerne fastsætter to typer gebyrer:

1. for fuldbydelse i forhold til debitors midler og
2. for opslag i og indhentning af oplysninger fra det centrale kontoregister.

Gebyrerne for fuldbydelse i forhold til debitors midler er inddelt i fire grupper:

undersøgelse af muligheden for at fuldbyrde et fuldbydelsesinstrument

beregning af renter

fuldbydelse af et fuldbydelsesinstrument

levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret vedrørende fuldbydelsesinstrumenters rangorden.

Gebyret for undersøgelse af muligheden for at fuldbyrde et fuldbydelsesinstrument og gebyret for beregning af renter opkræves af FINA for modtagelse af fuldbydelsesinstrumenter (summen af de krav, som debitor skal betale til kreditor i overensstemmelse med rettens afgørelse) og indtastning i registeret. Der opkræves også et gebyr for kontrol af, om et fuldbydelsesinstrument indeholder de nødvendige oplysninger til fuldbydelsen samt til beregning af renter.

Disse to gebyrer samt gebyret for fuldbydelse af et fuldbydelsesinstrument skal betales af debitor.

Indtægterne fra gebyret for fuldbydelse af et fuldbydelsesinstrument deles mellem FINA (55%) og bankerne (45%). Indtægterne fordeles mellem bankerne i forhold til det samlede antal konti, debitor har i en bestemt bank på den dag, hvor gebyret opkræves, ifølge oplysningerne i det centrale kontoregister.

Gebyret for levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret vedrørende fuldbydelsesinstrumenters rangorden betales af rekvirenten på grundlag af en betalingsanmodning. Den person, som indgiver en anmodning til FINA, skal fremlægge dokumentation for betaling, hvorefter de ønskede oplysninger og kopier udleveres, og der udstedes en faktura for dette.

FINA opkræver et gebyr for opslag i og indhentning af oplysninger fra det centrale kontoregister i form af et gebyr for at slå op i oplysninger på internettet eller et gebyr for udlevering (eller download) af oplysninger fra det centrale kontoregister i elektronisk form eller på papir.

FINA udarbejder sin prisliste over gebyrer på grundlag af et forslag fra dens bestyrelse, som skal godkendes af finansministeriet. Prislisten offentliggøres på FINA's officielle hjemmeside. Alle gebyrer på prislisten tillægges moms.

Link til uddrag af [FINA's prisliste](#) – gebyrer for de opgaver, der er fastlagt i lov om fuldbydelse af pengekrav.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbydelse af kontosikringskendelser

FINA og bankerne opkræver de gebyrer, der fremgår af forordningens artikel 43, på grundlag af reglerne for fuldbydelse af en kontosikringskendelse. FINA opkræver et gebyr for levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret eller oplysninger om kontoen. Gebyrernes størrelse er fastsat i artikel 8 i reglerne.

De gebyrer, der er angivet i artikel 3 i reglerne, er fastsat til følgende:

Ydelse nr.	Beskrivelse af ydelser	Beregningsgrundlag	Beløb i HRK
	<i>Fuldbydelse af pengekrav</i>		
1.	Undersøgelse af muligheden for at fuldbyrde et fuldbydelsesinstrument	fuldbydelsesinstrument	65,00
2.	Beregning af renter	hovedstol	7,00
3.	Fuldbydelse af et fuldbydelsesinstrument		
3.1.	Inddrivelse af hele beløbet fra midler i en enkelt bank	fuldbydelsesinstrument	17,00
3.2.	Inddrivelse af hele beløbet fra midler i flere banker	fuldbydelsesinstrument	39,00
3.3.	Fuldbydelse ifm. kontosikring og forbud mod adgang til midler	fuldbydelsesinstrument	110,00
4.	Levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret		
4.1.	– på papir	side	43,00
4.2.	– elektronisk	fil	0,20 min. 21,00

Gebyrerne i punkt 4 tillægges moms

De gebyrer, der er angivet i artikel 7 i reglerne, er fastsat til følgende:

Ydelse nr.	Beskrivelse af ydelser	Beregningsgrundlag	Beløb i HRK
	<i>Opslag i og indhentning af oplysninger fra det centrale kontoregister</i>		
1.	Opslag i oplysninger gennem agenturets <i>websted</i> og <i>onlinetjenester</i>		

1.1.	– opslag	forespørgsel	0,80
1.2.	– opslag i underafsnit	fil	0,20
2.	Opslag i oplysninger gennem agenturets <i>websted</i>		
2.1.	– halvårligt abonnement	bruger	298,37
2.2.	– årligt abonnement	bruger	498,37
3.	Dataoverførsel		
3.1.	– fra agenturets <i>websted</i>	fil	0,10
3.2.	– gennem agenturets <i>onlinetjenester</i>	fil	0,10
3.3.	– på cd	fil	0,10
4.	Opslag i oplysninger		
4.1.	– på papir	pr. ny side	19,51
4.2.	– elektronisk	fil	0,20 min. 19,51

Disse gebyrer tillægges moms.

Ifølge artikel 5, stk. 1, i reglerne skal fuldbyrdelsesgebyrerne deles mellem FINA og de banker, som FINA i en procedure i henhold til et fuldbyrdelsesinstrument har anmodet om at inddrive de skyldige beløb, hvor FINA får 55% af gebyret, og bankerne 45%.

Der opkræves en retsafgift for procedurer til at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en kendelse i overensstemmelse med lov om retsafgifter (NN nr. 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 og 110/15 ("ZSP")), jf. angivelsen i henhold til forordningens artikel 50, stk. 1, litra n).

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rangordenen i forordningens artikel 32 er underlagt artikel 78 i OZ, ifølge hvilken krav, der anmeldes af flere kreditorer, som anmelder pengekrav mod samme debitor og for samme genstand, skal indfries i den rækkefølge, hvori kreditorerne opnåede ret til indfrielse, medmindre loven fastsætter andet. Rangordenen for flere kreditorens sikkerhedsinteresser bestemmes på grundlag af datoen for modtagelse af kontosikringskendelsen (artikel 180 i OZ) – link: <https://narodne-novine.nn.hr/>.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den instans, der har kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning fra en debitor om tilbagekaldelse eller ændring af en kontosikringskendelse, jf. forordningens artikel 33, er den kroatiske domstol, der udstedte kontosikringskendelsen.

Den instans, der har kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning fra en debitor om, at fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse i Republikken Kroatien begrænses eller indstilles, jf. forordningens artikel 34, stk. 1 og 2, er:

Zagreb civile byret

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om en klage over en afgørelse fra retten i første instans, som omhandlet i forordningens artikel 37, jf. forordningens artikel 33, 34 og 35, er den højere ret, der havde kompetence til at træffe afgørelse om klagen over afgørelsen om sikkerhedsstillelse (distriktsretter eller handelsappellretten i Kroatien – artikel 34a og 34c i den civile retsplejelov ("ZPP"), jf. artikel 21, stk. 1, i OZ).

Klagen skal indgives senest otte dage efter afsigelse af afgørelsen (artikel 11 i OZ) og skal fremsendes gennem den domstol, der traf afgørelsen (artikel 357 i ZPP).

Ifølge artikel 2, stk. 1, nr. 9, i OZ betyder udtrykket "afgørelse om sikkerhedsstillelse" en afgørelse, der helt eller delvist stiller forslag om sikkerhedsstillelse eller beordrer sikkerhedsstillelse uden videre.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I procedurer til at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en kendelse, jf. forordningens artikel 42, betales retsafgift på grundlag af anmodningens værdi som følger:

for en anmodning om en kontosikringskendelse som et forslag om sikkerhedsstillelse

for en afgørelse om en anmodning om en kontosikringskendelse som en afgørelse om sikkerhedsstillelse

for indlæg som omhandlet i artikel 364b, stk. 2-5, i OZ som klager over en afgørelse om sikkerhedsstillelse.

Medmindre andet er fastlagt, opstår forpligtelsen til at betale retsafgift på det tidspunkt, hvor en anmodning om fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse eller klage fremlægges, jf. artikel 4 i ZSP.

Retsgebyrer kan beregnes for hver enkelt handling, afhængigt af værdien af sagens genstand, i overensstemmelse med følgende tabel:

Over	Op til HRK	HRK
0,00	3 000	100,00
3 000	6 000	200,00
6 000	9 000	300,00
9 000	12 000	400,00
12 000	15 000	500,00

Over 15 000,00 HRK skal der betales en retsafgift på 500,00 HRK plus 1% af beløbet over 15 000,00 HRK, op til højst 5 000,00 HRK.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ikke relevant.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Italien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Retten i det distrikt, hvor det officielle dokument blev udfærdiget, med deltagelse af én dommer.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Præsidenten for retten i det distrikt, hvor debitor har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller hvor debitors hjemsted ligger, hvis debitor er en juridisk person. Hvis debitor ikke har nogen bopæl eller noget sædvanligt opholdssted i Italien, eller hvis en juridisk person ikke er etableret i Italien, er den kompetente myndighed præsidenten for retten i Rom.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

I henhold til italiensk lovgivning kan oplysningsmyndigheden få adgang til offentlige arkiver for at indhente oplysninger om bankkonti.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, hvor den dommer, der udstedte kontosikringskendelsen, er. Sagerne afgøres af flere dommere (dommerkollegium).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Følgende har ansvaret for modtagelse, fremsendelse og forkyndelse af dokumenter:

- a) en embedsmand ved retten i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 23, stk. 5
 - b) justits- eller dommerkontoret ved den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3 og 6, artikel 25, stk. 3, og artikel 36, stk. 5
 - c) justitskontoret ved den ret, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen i det tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 27, stk. 2
 - d) justits- eller dommerkontoret ved retten på det sted, hvor debitor har bopæl, i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 28, stk. 3.
- Hvis kontosikringskendelsen blev udstedt i en anden medlemsstat i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3 og 6 eller artikel 25, stk. 3, er den kompetente ret den almindelige domstol med ansvar for fuldbyrdelse af kontosikringskendelsen (jf. artikel 50, litra f)).

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den almindelige domstol på det sted, hvor den pågældende tredjemand har bopæl (§ 678 i den civile retsplejelov), der følger reglerne om ekspropriation fra tredjemand.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Kun debitors andel af fælles konti og forvaltningskonti med mere end én kontoindehaver kan sikres. Kontoindehavernes andele antages at være lige store, medmindre det modsatte er bevist.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der kan i henhold til §§ 545 og 671 i den civile retsplejelov ikke gøres udlæg i følgende:

- a) underholdsbidrag, medmindre det er med henblik på underhold, men kun med godkendelse fra præsidenten for retten eller en dommer, som denne har udpeget, og kun for en vis andel, som retten skal fastsætte
- b) velgørenhedsbidrag eller støtte til personer, der er klassificeret som fattige, og betaling for barsels-, sundheds- eller begravelsesomkostninger fra forsikringsfonde, socialsikringsinstitutioner og velgørenhedsorganisationer
- c) der kan gøres udlæg i beløb, som privatpersoner skylder, i form af løn eller andre betalinger relateret til et ansættelsesforhold, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse, i forbindelse med underholdsbidrag, hvis det godkendes af præsidenten for retten eller en dommer, som denne har udpeget, hvor der kan gøres udlæg i op til en femtedel af disse beløb, og hvor samtidige udlæg som følge af en kombination af de grunde, der er angivet tidligere, ikke må udgøre mere end halvdelen af disse beløb
- d) livrente, hvis den er oprettet uden beregning, og hvis der er tilknyttet en betingelse om, at den ikke må gøres til genstand for udlæg eller beslaglæggelse ud over det, der er nødvendigt for at opfylde kreditors basale behov
- e) beløb, som forsikringsgiver skal betale til forsikringstager eller sikrede, dog med forbehold med hensyn til den betalte præmie for bestemmelserne om ændring af dispositioner, der kan skade kreditorer samt tilbageførelsen og nedsættelsen af gaver
- f) skyldige pensioner, tilskud, der fungerer som pension, eller andre pensionsydelse, hvor der kan gøres udlæg i højst halvdelen af et beløb svarende til den højeste månedlige socialsikringsydelse plus 50 %, og der kan gøres udlæg i den andel, der ligger ud over dette beløb, inden for de grænser, der er angivet i punkt c) og d)
- g) særlige velfærds- og bistandsydelse, som en virksomhed har etableret, herunder uden medarbejderbidrag, hvor disse vedrører betalinger foretaget af virksomhedens kreditorer eller medarbejdere.

Der findes også en bestemmelse om, at der kan gøres udlæg i skyldige beløb, der hidrører fra løn eller andre betalinger relateret til beskæftigelse eller arbejde, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse og pension, og ydelse, der fungerer som pension eller andre pensionsydelse, hvis de er indsat på en bank- eller girokonto i debitors navn, hvis de indsættes på kontoen, før der gøres udlæg. Hvis de indsættes på kontoen bagefter, kan der gøres udlæg i beløbene inden for de grænser, der er fastsat i stk. 3, 4, 5 og 7 samt i særlige bestemmelser i loven.

Det er debitor, der skal bevise, at et krav er undtaget fra sikring.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Som hovedregel er det depotet, hvor de aktiver, der er gjort til genstand for en kontosikringskendelse, befinder sig (dvs. en bank i tilfælde af en bankkonto), som er bemyndiget til at opkræve gebyrer for opbevaring af aktiverne. Gebyret fastsættes i henhold til de gældende eller almindeligt anvendte satser sammen med godtgørelse af dokumenterede udgifter til opbevaring af aktiverne. Disse udgifter omfatter udgifter til udstedelse af den erklæring, der er omhandlet i forordningens artikel 25.

Gebyret skal (foreløbigt) betales af rekvirenten. Retten skal vurdere, hvem der endeligt skal betale gebyret.

Bankerne kan ikke opkræve gebyr for levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14. Banker er forpligtet ved lov til at ajourføre de arkiver, der i Italien bruges til indhentning af oplysninger om bankkonti i henhold til forordningens artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Med forbehold af de retsafgifter, der er omhandlet i forordningens artikel 42, opkræves der gebyr for behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse, der er anmodet om i Italien, for levering af kopier af sagsdokumenter og betaling til embedsmænd ved retten for forkyndelse af dokumenterne.

Gebyrerne for kopier fastsættes på grundlag af tabellen i bilag 7 til præsidentielt dekret nr. 115 af 30. maj 2012, som er en konsolideret udgave af alle love og regler om retsafgifter.

Hvad angår gebyrer for forkyndelse af dokumenter, skal der sondres mellem, hvorvidt dokumenterne forkyndes af en embedsmand ved retten personligt over for modtageren eller pr. post. I det første tilfælde skal der betales godtgørelse til dækning af kørselsudgifter til embedsmanden i henhold til § 27 i ovennævnte dekret, beregnet i overensstemmelse med § 35 og under hensyntagen til de referencebeløb, der årligt opdateres af justitsministeriet. I det andet tilfælde skal portoudgifterne betales. I begge tilfælde – dvs. personlig levering eller post – skal der også betales et gebyr, der fastsættes i dekretets § 27 og beregnes i overensstemmelse med § 34. Hvis forkyndelsen haster, hæves både gebyr og godtgørelse i overensstemmelse med dekretets § 36.

Se de nævnte bestemmelser i bilag 7 til præsidentielt dekret nr. 115/2014 på følgende [link](#)

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Nationale kendelser rangordnes ikke.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

En almindelig domstol med deltagelse af én dommer.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Der kan indgives en klage til den almindelige domstol i henhold til forordningens artikel 33, 34 og 35, som skal afgøres af et dommerkollegium. Fristen for indgivelse af en klage er 15 dage fra rettens udstedelse af kendelsen eller fra tidspunktet for meddelelse eller forkyndelse af kendelsen, hvis det er tidligere.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

A) Retsafgifterne for en kontosikringskendelse varierer afhængigt af kravets størrelse, og til hvilken instans begæringen indgives:

- a) for krav op til 1 100 EUR er retsafgiften: 21,50 EUR i første instans, 32,25 EUR ved appel, 43 EUR ved kassationsappel
- b) for krav mellem 1 100 EUR og 5 200 EUR er retsafgiften: 49 EUR i første instans, 73,50 EUR ved appel, 98 EUR ved kassationsappel
- c) for krav mellem 5 200 EUR og 26 000 EUR er retsafgiften: 118,50 EUR i første instans, 177,75 EUR ved appel, 237 EUR ved kassationsappel
- d) for krav mellem 26 000 EUR og 52 000 EUR er retsafgiften: 259 EUR i første instans, 388,50 EUR ved appel, 518 EUR ved kassationsappel
- e) for krav mellem 52 000 EUR og 260 000 EUR er retsafgiften: 379,50 EUR i første instans, 569,25 EUR ved appel, 759 EUR ved kassationsappel
- f) for krav mellem 260 000 EUR og 520 000 EUR er retsafgiften: 607 EUR i første instans, 910,50 EUR ved appel, 1 214 EUR ved kassationsappel
- g) for krav over 520 000 EUR er retsafgiften: 843 EUR i første instans, 1 264,50 EUR ved appel, 1 686 EUR ved kassationsappel
- h) for krav af en ubestemt værdi er retsafgiften: 259 EUR i første instans, 388,50 EUR ved appel, 518 EUR ved kassationsappel. For sager, som henhører under fredsdommerens enekompetence i henhold til § 7 i den civile retsplejelov, er retsafgiften: 118,50 EUR i første instans, 177,75 EUR ved appel, 237 EUR ved kassationsappel.

Ud over ovennævnte skal der betales et fast forskud på 27 EUR for hver procedure, hvis der anmodes om kendelsen før en retssag om sagens realitet, til dækning af omkostningerne til underretning.

B) Retsafgiften for en klage over en kontosikringskendelse er 147 EUR i alle tilfælde.

Ud over ovennævnte skal der betales et fast forskud på 27 EUR for hver procedure, hvis der anmodes om kendelsen før hovedsagen, til dækning af omkostningerne til underretning.

Disse omkostninger skal betales, når sagen indledes med indgivelse af en klage.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Der accepteres kun oversættelser til italiensk.

Sidste opdatering: 22/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Cypem

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De retter, der er kompetente til at udstede en kontosikringskendelse, er distriktsretterne (*eparchiaká dikastíria*).

District Court of Nicosia

Adresse: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cyprus

Tlf.: +357 22865518

Fax: +357 22304212/22805330

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

District Court of Limassol

Adresse: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726 Limassol, Cyprus

Tlf.: +357 25806100/25806128

Fax: +357 25305311

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

District Court of Lamaca

Adresse: Leoforos Artemidos, 6301 Larnaca P.O. Box 40107, Cyprus

Tlf.: +357 24802721

Fax: +357 24802800

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

District Court of Paphos

Adresse: Corner of Odos Neophytou and Odos Nikou Nikolaidi, 8100 Paphos, P.O. Box 60007, Cyprus

Tlf.: +357 26802601

Fax: +357 26306395

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

District Court of Famagusta

Adresse: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cyprus

Tlf.: +357 23730950/23742075

Fax: +357 23741904

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget til at indhente kontooplysninger, er nationalbanken.

Kontaktoplysninger:

Postadresse:

Central Bank

John Kennedy Avenue 80

1076 Nicosia

Cyprus

eller P.O. Box 25529, 1395 Nicosia

Tlf.: +357 22714100

Fax: +357 22714959

Email: cbcinfo@centralbank.gov.cy

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Oplysningerne videregives fra bankerne eller kreditinstitutterne til den myndighed, der er angivet i artikel 6(2A) i lov om Cyperns nationalbank af 2002 og 2017, dvs. Cyperns nationalbank, jf. Artikel 14, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

En appel til prøvelse af en afgørelse, der er truffet af en distriktsret, indgives til højesteret.

Supreme Court

Adresse: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cyprus

Tlf.: +357 22865741

Fax: +357 22304500

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der er kompetent til at foretage ovennævnte, er justitsministeriet.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelser som omhandlet i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 655/2014, er fogeden (*dikastikós epidótis*).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Der findes ingen national lovgivning vedrørende sikring af fælles konti og forvaltningskonti i civil- og handelsretlige sager. En part, der ønsker at sikre en sådan konto, fremsætter en begæring herom for retten, og det er retten, der under udøvelse af sin almindelige kompetence, der afgiver et pålæg - eller afviser at afgive et pålæg - om sikring af hele eller en del af kontoens indestående efter en afvejning af alle sagens faktiske omstændigheder.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der findes ingen særlige regler om undtagelse af sådanne beløb i civil- og handelsretlige sager, bortset fra beløb, der undtages fra udlæg i forbindelse med en straffesag, idet de fastfryses med henblik på inddrivelse af skatter og afgifter i henhold til artikel 9(B) i skatteinddrivelsesloven af 1962 og 2014 samt punkt 13 i bilag X til momsloven af 2000 og 2014.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Den nationale lovgivning indeholder ingen særlige bestemmelser om forbud mod, at bankerne opkræver sådanne gebyrer hos kunderne.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Der findes ikke sådanne gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Der findes ingen regler herom.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Distriktsretterne, jf. artikel 50, stk. 1, litra a).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En appel til prøvelse af en afgørelse, der er truffet af en distriktsret, indgives til højesteret, jf. artikel 21, inden for en frist på 42 dage, således som det er fastsat i § 35, stk. 2, i den civile retsplejelov. En appel til prøvelse af en foreløbig afgørelse skal indgives inden for en frist på 14 dage regnet fra datoen for den foreløbige afgørelse.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

En oversigt over retsafgifterne kan findes ved at klikke på [nedenstående link](#) (side 19-30).

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ud over græsk accepteres en engelsk oversættelse af dokumenterne.

Sidste opdatering: 18/04/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.